DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 9 czerwca 1950 **Nr 15** Poz. 90-96

TREŚĆ:

90

OKÓLNIK

z dnia 16 maja 1950 r.

dotyczący interpretacji zarządzenia Ministra Finansów z dnia 11 kwietnia 1950 r. w sprawie trybu wstępnego zatwierdzania zamknięć rachunkowych za rok 1949. Nr KS. 1/2/50.

Wyjaśniając zgłaszane wątpliwości, powstałe w związku z praktycznym stosowaniem pkt 2 lit. f powołanego wyżej zarządzenia Departament Księgowości poleca, aby jednostki nadrzędne, uprawnione z mocy powołanego wyżej zarządzenia do wstępnego zatwierdzania bilansów i r-ków wyników za rok 1949 stosowały następujące zasady:

W przypadku stwierdzenia, że nadwyżki i niedobory nie zostały wyksięgowane na właściwe konta klasy 1-szej bądź 2-giej na skutek tego, że nie wyjaśniono definitywnie przyczyn ich powstania, należy wydać dyspozycję przeksięgowania z kont zapasowych niewyjaśnionych nadwyżek na konto 174, natomiast niewyjaśnionych mank na konto 175 branżowego planu kont, nie dyskwalifikując przedłożonego do wstępnego zatwierdzenia sprawozdania rachunkowego.

W oznaczonym przez jednostkę nadrzędną terminie przedsiębiorstwa mają obowiązek wyjaśnienia sald przejściowo odniesionych na wspomniane konta.

Ustalony termin winien być wniesiony do protokółu wstępnego zatwierdzenia bilansu.

Dyrektor Departamentu Prof. Dr St. Skrzywan

91

OKÓLNIK

z dnia 16 maja 1950 r.

w sprawie podatku od wynagrodzeń członków komisji egzaminacyjnych oraz rzeczoznawców (biegłych).

Nr PM. 7142/4/50.

Celem usunięcia rozbieżności w interpretacji przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 41), dotyczących wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnych, czynnych przy izbach rzemieślniczych (ustawa z dnia 19 lipca 1939 r. Dz. U. R. P. Nr 65, poz 434 zmieniona dekretem z dnia 21 kwietnia 1948 r. Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 155) celem przeprowadzania egzaminów czeladniczych i mistrzowskich, jak również wynagrodzenia rzeczoznawców (biegłych, powoływanych przez izby rzemieślnicze i biegłych powołanych przez izby przemysłowo-handlowe do dnia 30 marca 1950 r., a od 1 kwietnia 1950 r. przez zrzeszenia przemysłu prywatnego i zrzeszenia kupieckie, którym w myśl art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o Centralnym Urzędzie Drobnej Wytwórczości Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 104, przekazano sprawy określone w art. 4 ust. 1 pkt 7 rozp. Prez. Rzp. z dnia 25 lipca 1927 r. o izbach przemysłowo-handlowych Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 45, poz 335) oraz wynagrodzenia biegłych za czynności wykonywane w związku ze zwalczaniem chorób zaraźliwych zwierzęcych — Ministerstwo Finansów wyjaśnia co następuje:

I. **Przeprowadzanie egzaminów jest działalnością oświatową** w rozumieniu art. 4 ust. 2 powołanej powyżej ustawy o podatku od wynagrodzeń na warunkach § § 10—13 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wykonania powyższej ustawy (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 98).

Członkami komisji egzaminacyjnej przy poszczególnych izbach rzemieślniczych są powołani przez odnośne izby do tej czynności rzemieślnicy, a także nauczyciele szkół zawodowych, delegowani w razie potrzeby przez Dyrekcję Okręgowego Szkolenia Zawodowego; czynności nadzoru nad egzaminami pełni wyznaczony ku temu przez izbę rzemieślniczą jeden z jej urzędników. Wysokość wynagrodzenia członków komisji za stratę czasu uzależniona jest od ilości przeegzaminowanych kandydatów, zaś należna z tego tytułu suma wynagrodzenia wypłacana bywa dziennie lub miesięcznie z budżetu danej izby rzemieślniczej.

W tym stanie rzeczy wynagrodzenia członków komisyj egzaminacyjnych — rzemieślników — podlegają opodatkowaniu na zasadach **art. 4 ust. 2 i art. 11** ustawy o podatku od wynagrodzeń; wynagrodzenie **urzędnika nadzoru** nad egzaminami jako należne za czynność zleconą służbowo, ale nie wchodzącą w zakres zwykłych obowiązków służbowych i nie należącą do działalności oświatowej (art. 4 ust. 2) — podlega opodatkowaniu według **art. 4 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 pkt 2** tejże ustawy oraz na warunkach określonych § 7 cyt. powyżej rozporządzenia wykonawczego; podatek ten należy obliczyć oddzielnie od wynagrodzenia stałego przy zastosowaniu art. 9 ust. 7 oraz

art. 10 ust. 1 ustawy (§. 2 zarządzenia z dnia 24/5 1949 r. Monitor Polski Nr A-34, poz. 496).

Podstawę do obliczania podatku od omówionych wynagrodzeń stanowi suma wynagrodzeń, wypłaconych za egzaminy w miesiącu (art. 9 ust. 5); obowiązek obliczenia podatku i wpłacenia do kasy właściwego urzędu skarbowego ciąży na płatniku.

II. Wynagrodzenia zaprzysiężonych rzeczoznawców (biegłych), którym izba rzemieślnicza lub izba przemysłowo-handlowa a obecnie od 1. IV. 1950 r. zrzeszenia przemysłu prywatnego i zrzeszenia kupieckiego (zob. na wstępie) zleciła dokonanie określonej w umowie czynności tj. dokonania oszacowania nie stanowi wynagrodzenia otrzymywanego przez osoby, którym władze w oparciu o przepisy prawne zleciły wykonanie określonych czynności (art. 4 ust. 1 pkt 4 pod. wynagr. i § 9 r. w. pod. wynagr.), o ile bowiem chodzi o biegłych, przepisom tym podlegają jedynie biegli w postępowaniu sądowym i administracyjnym.

Czynności biegłych należy uznać jako czynności podpadające pod umowę zlecenia (art. 498 k. z.), a wynagrodzenie ich za podlegające podatkowi od wynagrodzeń w myśl art. 4 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 pkt 2 pod wynagr. na warunkach określonych w § 7 cyt. powyżej r. w. pod. wynagr.

W konsekwencji powyższego do uznania umowy zlecenia dokonania omawianej czynności za podlegającą podatkowi od wynagrodzeń według art. 4 ust. 1 pkt 2 pod. wynagr. jest konieczne:

1) aby wykonywujący zleconą czynność (rzeczoznawca) wykonywał ją osobiście, a nie w ramach przedsiębiorstwa, intencją bowiem ustawodawcy było, aby wynagrodzenia osób, na których ciąży obowiązek uzyskania karty rejestracyjnej w myśl art. 26 dekretu o podatku obrotowym — nie były objęte podatkiem od wynagrodzeń (zob. Cz. I okóln. Min. Skarbu z dnia 11 lipca 1949 r. Dz. Urz. Min. Sk. Nr 26, poz. 171).

2) aby umowa została zawarta przez jednego z płatników wymienionych w § 7 ust. 4 r. w. pod. wynagr. oraz jedną ze spółdzielni wymienionych imiennie w wykazie spółdzielni objętych zarządzeniem Min. Skarbu z dnia 19. XI. 1949 r. (Monitor Polski Nr A-91, poz. 1099).

Warunkowi temu uczyniliby zadość rzeczoznawcy bowiem b. izbę przemysłowo handlową wzgl. zrzeszenie przemysłu prywatnego lub zrzeszenie kupieckie zaliczyć należy do instytucji o charakterze publiczno-prawnym (§ 7 ust. 4 pkt 4),

3) aby umowa została zawarta z pracownikiem zatrudnionym u jednego z płatników wymienionych pod 2).

W przypadku gdy nie zachodzi jeden z warunków podanych pod 1)—3) tj. gdy rzeczoznawca wykonuje tę czynność zawodowo z utrzymywaniem w tym celu osobnego biura lub, gdy nie jest zatrudniony stale u płatników wymienionych w ust. 4 § 7 powołanego rozporządzenia lub od dnia 1. XII. 1949 r. w wykazie spółdzielni ustalonym przez Ministra Skarbu z dnia 19. XI. 1949 r. — wynagrodzenie takiego rzeczoznawcy podlega podatkowi obrotowemu i dochodowemu na zasadach ogólnych.

W końcu Ministerstwo Finansów stwierdza, że wynagrodzenia biegłych powoływanych na podstawie rozporządzenia Min. Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, których to wynagrodzeń wysokość określa rozporządzenie Min. Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 maja 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 217) na kwotę 100 zł za każdą godzinę pełnienia tej czynności — podlegają podatkowi od wynagrodzeń na zasadach art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy pod. wynagr. i § 9 ust. 1 cyt. r. w. pod. wynagr., jako wynagrodzenie osób, którym w oparciu o przepisy prawa władza zleciła wykonanie powyższej czynności a mianowicie biegłych w postępowaniu administracyjnym.

Obliczenie podstawy opodatkowania i podatku następuje na zasadach art. 9 ust. 5 pod. wynagr., art. 10 ust. 1 lit. A pod. wynagr. i § 32 r. w. pod. wynagr. ewent. art. 9 ust. 7 pod. wynagr. w przypadku otrzymywania wynagrodzeń u drugiego lub dalszych płatników.

za Ministra Finansów
Podsekretarz Stanu Prof. Dr L. Kurowski

92

OKÓLNIK

z dnia 19 maja 1950 r.

w sprawie opodatkowania podatników branży mięsnej.

Nr PM. 8435/1/50.

Ministerstwo Finansów zwraca uwagę, że pod poz. 158 w Nr 19 Dziennika Ustaw R. P. z roku bieżącego zostało ogłoszone rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 12 kwietnia 1950 r. w sprawie uchylenia z dniem 28 kwietnia 1950 r. rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 września 1947 r. o obliczaniu i poborze przedpłat na podatek obrotowy i dochodowy od podatników, dokonujących uboju zwierząt rzeźnych lub handlujących mięsem.

W związku ze zniesieniem powołanym rozporządzeniem z dnia 12 kwietnia 1950 r. poboru przedpłat na poczet podatku obrotowego i dochodowego od podatników branży mięsnej — urzędy skarbowe, celem należytego opodatkowania tej grupy podatników, powinny zapewnić sobie zebranie dokładnych informacji z oddziałów (filii) Centralnego Zarządu Przemysłu Mięsnego i Centrali Mięsnej — Centrali Spółdzielczo-Państwowej i ilości i wartości mięsa, tłuszczów i przetworów mięsnych, przydzielanych poszczególnym przedsiębiorstwom rzeźniczym (wędliniarskim) do dystrybucji i wykorzystywać te informacje przy bieżącej merytorycznej kontroli deklaracji miesięcznych na zaliczki podatkowe i przy wymiarach rocznych.

Ministerstwo Finansów zaznacza, że zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Finansów z dnia 31 marca 1950 r. (Dz. Urz. Min. Finansów Nr 10, poz. 56) z dniem 1 kwietnia br. należy stosować przy poborze zaliczek miesięcznych na podatek obrotowy od podatników branży mięsnej — normalne stawki podatkowe, przewidziane art. 7 ust. 1 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413).

W końcu Ministerstwo Finansów zaznacza, że uchylone rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 6 września 1947 r. miało na celu także ułatwienie poboru zaliczek na podatek obrotowy i dochodowy od podatników branży mięsnej. Obecnie władze podatkowe zobowiązane są zwracać specjalną uwagę na terminowe wpłacanie przez tę grupę podatników bieżących zaliczek na podatek obrotowy i dochodowy. Nie należy zatem w żadnym przypadku dopuszczać do tworzenia się zaległości w bieżących zaliczkach i egzekwować je natychmiast w pierwszej kolejności.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

93

OKÓLNIK

z dnia 20 maja 1950 r.

w sprawie zwolnienia przedstawicielstw państw obcych od podatku od nabycia praw majątkowych i od opłaty skarbowej od podań i świadectw. Nr PM. 7194/4/50.

Nawiązując do okólnika z dnia 21 czerwca 1948 r. ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Min. Skarbu Nr 69,

poz. 282 — Ministerstwo Finansów zarządza stosowanie, na zasadzie wzajemności, zwolnienia podmiotowego:

A. w podatku od nabycia praw majątkowych na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 53, poz. 418) do:

1) przedstawicielstwa dyplomatycznego i konsularnego Z. S. R. R.;

2) przedstawicielstwa dyplomatycznego i konsularnego Francji oraz personelu tych przedstawicielstw, korzystającego z prawa zakrajowości, z wyjątkiem tych osób, które posiadają w Polsce mienie nieruchome, trudnią się handlem, przemysłem lub zajęciem zarobkowym albo też posiadają kapitały umieszczone w przedsiębiorstwach przemysłowych lub handlowych;

3) przedstawicielstwa dyplomatyczenego Meksyku i personelu przedstawicielstwa, korzystającego z prawa zakrajowości;

4) przedstawicielstwa dyplomatycznego i konsularnego Norwegii i personelu tych przedstawicielstw, korzystającego z prawa zakrajowości;

5) przedstawicielstwa dyplomatycznego Kanady;

6) przedstawicielstwa dyplomatycznego i konsularnego Włoch przy nabyciu nieruchomości dla celów urzędowania przedstawicielstwa;

B. w opłacie skarbowej od podań i świadectw, na podstawie przepisu dodatkowego Nr 14 lit. c) Części II Tabeli opłat skarbowych, stanowiącej załącznik do dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 53, poz. 419) do:

1) przedstawicielstwa dyplomatycznego i konsularnego oraz ich personelu, wymienionych pod A. pkt 1)—4);

2) przedstawicielstwa dyplomatycznego i konsularnego Kanady;

3) przedstawicielstwa dyplomatycznego i konsularnego Włoch oraz personelu tych przedstawicielstw, korzystającego z prawa zakrajowości;

4) przedstawicielstwa dyplomatycznego i konsularnego Jugosławii i personelu tych przedstawicielstw, korzystającego z prawa zakrajowości;

5) przedstawicielstwa dyplomatycznego i konsularnego Brazylii i personelu tych przedstawicielstw, korzystającego z prawa zakrajowości.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

94

OKÓLNIK

z dnia 20 maja 1950 r.

w sprawie zwolnienia od podatku od nabycia praw majątkowych i od opłaty skarbowej od podań i świadectw przedstawicielstw C. S. R. w Polsce. Nr PM. 7422/4/50.

Nawiązując do okólnika z dnia 21 czerwca 1948 r. w sprawie zwolnień w podatku od nabycia praw majątkowych przedstawicielstw dyplomatycznych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 69, poz. 282) — Ministerstwo Finansów zarządza stosowanie:

I. zwolnienia podmiotowego w podatku od nabycia praw majątkowych do przedstawicielstw Państwa Czechosłowackiego w Polsce — na podstawie przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 53, poz. 418) w przypadkach wymienionych w tym przepisie;

II. zwolnienia podmiotowego w opłacie skarbowej od podań i świadectw do przedstawicielstw Państwa Czechosłowackiego w Polsce oraz członków tych przedstawicielstw korzystających z prawa zakrajowości — na podstawie przepisu dodatkowego Nr 14 lit. c) Części II Tabeli opłat skarbowych, stanowiącej załącznik do dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 53, poz. 419).

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

95

OKÓLNIK

z dnia 23 maja 1950 r.

w sprawie rachunkowości i kontroli sum obrotowych. Nr KS. 1182 3/50.

Celem usprawnienia rachunkowości i kontroli sum obrotowych oraz w związku z niejednolitą praktyką w tej dziedzinie, Ministerstwo Finansów zarządza, co następuje:

1) Asygnaty, realizowane częściowo lub całkowicie czekami na okaziciela lub poleceniami przelewu (przekazu), mają być księgowane przez urzędy skarbowe na właściwych rachunkach i w dziennikach w dniu doręczenia czeku odbiorcy należności, względnie w dniu wysłania polecenia przelewu (przekazu) do banku.

2) Wystawione na podstawie asygnat czeki i polecenia przelewu (przekazu) urząd skarbowy księguje w wykazie szczegółowym rachunku czeków w sumach obrotowych Nr B. 14 (zapis przychodowy), podając w przedziałce przedmiotowej wykazu w skróconej formie tylko numer czeku, np. „Czek P. K. O. Seria 11 Nr 50". Analogicznie urząd skarbowy księguje w tymże wykazie realizację czeku przez bank (zapis rozchodowy). Sporządzanie not kasowych dla udokumentowania tych obrotów jest zbędne.

3) Urząd Skarbowy prowadzi oddzielny wykaz szczegółowy dla każdego banku (N. B. P., P. K. O., B. R. itp.). Wykaz szczegółowy obejmuje zarówno przychody jak i rozchody; prowadzenie oddzielnych wykazów szczegółowych dla przychodów i dla rozchodów, jak to ma miejsce w niektórych okręgach izb skarbowych, jest niewłaściwe.

4) W wykazie szczegółowym urząd skarbowy wyprowadza z końcem miesiąca saldo, które stanowi sumę niewyrównanych obrotów (niezrealizowanych przez bank czeków). Saldo to podlega przeniesieniu do wykazu szczegółowego, założonego na miesiąc następny.

5) Izba Skarbowa przeprowadza kontrolę obrotów na rachunku czeków przez oznaczanie na wykazie szczegółowym wyrównanych obrotów i sprawdzanie, czy suma obrotów niewyrównanych zgodna jest ze saldem rachunku. Do księgi kontowej sum obrotowych izba skarbowa wpisuje tylko sumy miesięczne. Obroty niewyrównane do końca roku budżetowego izba skarbowa przenosi z wykazów szczegółowych do księgi kontowej sum obrotowych, założonej na następny rok, poszczególnymi pozycjami, zaznaczając na wykazach szczegółowych Nr kolejny księgi. Wyrównanie przychodów roku poprzedniego, przeniesionych do księgi sum obrotowych, notuje się w tej księdze przy odnośnych pozycjach.

6) Postanowienia ustępu 5 niniejszego zarządzenia mają zastosowanie również do obrotów na r-ku sum obrotowych Nr B 9.

7) Jednocześnie ulega zawieszeniu postanowienie zdania ostatniego ustępu 8 § 16 przepisów dla wydziałów rachunkowo-kasowych izb skarbowych.

Dyrektor Departamentu Prof. Dr St. Skrzywan

96

OKÓLNIK

z dnia 29 maja 1950 r.

w sprawie opłaty skarbowej od zezwoleń na czasowy pobyt w strefie nadgranicznej. Nr. PM. 7186/4/50.

Wobec nasuwających się wątpliwości, czy od zezwoleń na czasowy pobyt w strefie nadgranicznej powstaje obowiązek uiszczania opłaty skarbowej Ministerstwo Finansów wyjaśnia, co następuje: do uiszczenia opłaty skarbowej od podań o zezwolenie na czasowy pobyt w strefie nadgranicznej i od zezwoleń wydawanych na skutek tych podań w wysokości po 50 zł w myśl poz. 1 lit. a) względnie poz. 2 lit. b) Cz. I Tabeli opłat skarbowych (załącznik do dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 53, poz. 419) są obowiązane osoby, których czasowy pobyt w strefie nadgranicznej uzależniony jest według § 7 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 84) od uprzedniego otrzymania specjalnego na to zezwolenia, czyli osoby nie wymienione w § 8 ust. 1 pkt 1—6 tego rozporządzenia i poza przypadkami określonymi w ust. 2 tego paragrafu; w szczególności więc do uiszczenia opłaty skarbowej obowiązani są również kuracjusze, udający się na czasowy pobyt w strefie nadgranicznej, o ile warunki zwolnienia z § 8 co do nich nie zachodzą. Takiej samej opłacie skarbowej podlegają również podania o przedłużenie zezwolenia na czasowy pobyt i samo takie zezwolenie.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

SPROSTOWANIE

W zarządzeniu Komisji Dewizowej Nr 50 z dnia 27 marca 1950 r. w sprawie uposażeń wypłacanych w złotych pracownikom polskich placówek zagranicznych (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 11, poz. 68) w pkt 1 w wierszu drugim omyłkowo wydrukowano „w krajach" zamiast „w kraju", co niniejszym prostuje się.

KOMUNIKATY

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Unieważnia się:

1) blankiety pokwitowań poborcy wzór Nr 622, Seria D od Nr 509403—509500, zagubione przez pracownika 2 Urzędu Skarbowego w Częstochowie.

2) blankiety kasowe z bloczków kasowych Serii E 25 Nr 23751—23800, zagubione w firmie M. Porazińska i Ska w Warszawie.

3) blankiety z bloczków kasowych wzór Nr 34, Seria 17 oznaczonych Nr Nr: 147451—147500, 147901—148000 i 840901—841000, brak których stwierdzony został w Kasie Urzędu Skarbowego w Bielsku-Podlaskim.

OGŁOSZENIA

o unieważnieniu legitymacji urzędowych.

Unieważnia się zagubione legitymacje urzędowe:

Nr 98, wydaną przez Izbę Skarbową w Płocku dla ob. Władysławy Krysiak, żony Feliksa.

Nr 918, wydaną przez Izbę Skarbową w Gdańsku dla ob. Muhlowej Anny.

Nr 494, wydaną przez Izbę Skarbową w Krakowie dla ob. Wójcicka Maria Irena.

Nr 707, wydaną przez Izbę Skarbową w Płocku dla ob. Chudziaszek Zofii.

Nr 15998, wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny w Warszawie dla ob. Wardzała Józef.

Nr 18791, wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny w Warszawie dla ob. Kaczorowskiego Władysława.

Nr 149, wydaną przez Okręgowy Inspektorat Ochrony Skarbowej w Katowicach dla ob. Henryka Staruszkiewicza.

Nr 689, wydaną przez Izbę Skarbową w Poznaniu dla ob. Stefanii Rataszewskiej, żony Tadeusza.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata wynosi rocznie zł 2000; półrocznie — zł 1100; kwartalnie — zł 600.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na konto czekowe Administracji Dz.Urz. Min. Finansów w P. K. O. w Warszawie Nr I-4428/416.

Należność za ogłoszenia o zagubionych lub skradzionych legitymacjach urzędowych wynosi zł 400 (ryczałt).

Inne ogłoszenia — zł 90 za 1 mm szerokości jednej szpalty.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji.

Cena zł 30

ODBIORCA:

Druk. PWPW., Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 14033. B-111741, 6. VI. — 10. VI. 50.